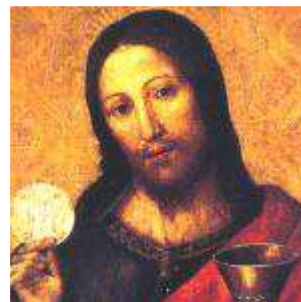

BOŻE CIAŁO – ŚWIĘTO NAJSWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSYTA

Historia ustanowienia Święta Bożego Ciała

Boże Ciało - Święto Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, to uroczystość ku czci Najświętszego Sakramentu. Jest to jedno z najbardziej uroczystych świąt katolickich.

Bezpośredni związek z ustanowieniem święta Bożego Ciała miały objawienia Julianny Cornillon z Francji, która w 1209 roku miewała widzenia jasnej tarczy księżycy z zarysowaną ciemną plamą. Widzenia te zostały zinterpretowane jako skutek braku wśród świąt kościelnych dnia poświęconego Najświętszemu Sakramentowi.

Uroczystość liturgiczną Bożego Ciała wprowadził w 1246 roku biskup Robert dla diecezji Liege w Belgii, a papież Urban IV w 1264 roku ustanowił święto Bożego Ciała dla całego Kościoła powszechnego. Na termin obchodów wyznaczył czwartek w oktawie Trójcy Przenajświętszej. W ogłoszeniu bulli przeszkodziła jednak śmierć papieża. Do kalendarza świąt w całym Kościele Boże Ciało wprowadził dopiero papież Jan XXII w 1317 roku. Pierwsze procesje w uroczystość Bożego Ciała odbyły się w drugiej połowie XIII wieku w Kolonii w Niemczech. Niesiono w nich krzyż z Najświętszym Sakramentem.

W Polsce po raz pierwszy uroczystości Bożego Ciała odbyły się w diecezji krakowskiej na początku XIV w. Procesje włączono do obchodów tego święta dopiero 100 lat później. Pod koniec XV wieku procesje w uroczystość Bożego Ciała stały się już powszechne w Niemczech, Anglii, Francji, w północnych Włoszech i w Polsce. Jednym z głównych elementów obchodów Bożego Ciała jest budowa czterech ołtarzy. Ich dekorowaniem zajmują się wierni. Wykorzystywane są do tego przede wszystkim gałęzie brzozy lub lipy oraz kwiaty. Na czele procesji niesiona jest zawsze monstrancja z Najświętszym Sakramentem. Monstrancja to drogocenne naczynie, w którym do adoracji wiernych wystawiany jest chleb eucharystyczny. Nazwa "monstrancja" wywodzi się od łacińskiego słowa oznaczającego "pokazywać". Monstrancja używana jest już od XIV wieku, ale głównie tylko w Kościele katolickim, podczas wystawiania i procesyjnego obnoszenia hostii, a więc właśnie podczas Bożego Ciała. Początkowo miała ona kształt wieży gotyckiej, a w okresie baroku powstał typ monstrancji - słońca, który znamy do dziś. Procesja z monstrancją zatrzymuje się kolejno przy czterech ołtarzach. Ołtarzy jest tyle, ilu było ewangelistów. Na każdym przystanku czytane są zawsze fragmenty z jednej Ewangelii, a więc po kolei Mateusza, Marka, Łukasza i Jana. Z uroczystościami Bożego Ciała wiążą się różne zwyczaje i wierzenia ludowe. Szczegółne własności przypisywano zebrany kwiatom i gałązkom, które dekorowały ołtarze. Po przejściu procesji ludność zrywała gałązki, wierząc w ich magiczne właściwości. Niegdyś drzewa i gałęzie, którymi tego dnia przystrojony był kościół i ołtarze, zatykano za strzechy chałup i zabudowań gospodarczych, miały

one strzec przed ogniem, piorunami i chorobami, zatykano również na polach, co miało chronić przed szkodnikami. W niektórych regionach Polski w uroczystość Bożego Ciała wierni ciągle przynoszą do kościoła wianki ziół, które po poświęceniu zabierają do domów, by chroniły przed chorobami. Boże Ciało w Polsce jest dniem wolnym od pracy. We Włoszech np. jest normalnym dniem pracy.

Kiedy w 1870 roku przestało istnieć Państwo Papieskie zrezygnowano wówczas z organizowania procesji w Wiecznym Mieście. Zwyczaj ten przywrócił dopiero Jan Paweł II w pierwszym roku swego pontyfikatu. Papież Benedykt XVI nie wprowadził dotychczas żadnych zmian do obchodów Bożego Ciała.

Julianna z Cornillon, *Juliana z Brabancji* (ur. 1193 w Retinnes, zm. 5 kwietnia 1258 w Fosses) – święta katolicka, augustianka. Julianna urodziła się w 1192 r. w Retinne koło Liege. Po śmierci rodziców została oddana do konwentu sióstr augustianek w Cornillon. Mając 15 lat wstąpiła do tej zakonnej wspólnoty. Była przeoryszą klasztoru w Mont Cornillon. Podczas pobytu w klasztorze doznawała wizji mistycznych. Pod ich wpływem, już jako przełożona, wystąpiła do miejscowego biskupa o wprowadzenie święta Bożego Ciała. Po raz pierwszy obchodzono to święto w 1247 r. w Liege. Miejscowy archidiakon, Jakub Pantaleon, był szczególnym orędownikiem nabożeństwa do Ciała i Krwi Chrystusa. Kiedy został papieżem, przyjmując imię Urbana IV, wprowadził święto Bożego Ciała jako obowiązujące w całym Kościele. Bł. Julianna nie doczekała tego faktu. Usunięta z funkcji przełożonej spędziła resztę życia jako rekluza - pustelnica zamurowana w swej celi. Zmarła w dniu, który przepowiedziała: 5 kwietnia 1258 r. Beatyfikowana przez Urbana IV w 1264, a w 1869 roku kanonizowana została przez Piusa IX. \

WYKORZYSTANO: PIJARZY.PL